

דברי הכפר

איזה אחלה עולם

מילים: בוב ת'יל
לחן: ג'ורג' דיוויס וייס
תרגום: עלי מוהר

וקל לי כל כך
לומר שאני אוהב אותך

והנה תינוקות
בוכים במיטה
מה שהם ילמדו
לעולם לא אדע
אז אני שר לעצמי
"איזה אחלה עולם"

וכל צבעי הקשת
יפים וחדשים
פרושים אחרי הגשם
על פני האנשים
והיום כה יפה
וקל לי כל כך
לומר שאני אוהב אותך

כשאני רואה בחלוני
עץ שמזריק לך וגם לי
אני שר לעצמי
"איזה אחלה עולם"

כשאני רואה בחלוני
עץ שמזריק לך וגם לי
אני שר לעצמי
"איזה אחלה עולם"

השמים כחולים
הענן הוא לבן
והבוקר בהיר
בלילה אישן
ואחלום לעצמי
"איזה אחלה עולם"

וכל צבעי הקשת
יפים וחדשים
פרושים אחרי הגשם
על פני האנשים
והיום כה יפה

גיליון מס. 2691 * ט"ז חשוון תשפ"ב * 22 באוקטובר 2021
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

מזל טוב
לאיילת, ולאבנר מרום להולדת הנכדה,
בת להראל ומירי - אחות למושקי ואסתר.
רוב נחת לכל המשפחה המורחבת

מזל טוב
לתמר ונפתלי להולדת התאומים,
אחים לאלה וענבל - נכדים לגילה, וציון דוארי.
נינים לסבא רבא טומי עמית.
רוב נחת לכל המשפחה המורחבת.

מזל טוב לרגל יום חתונתכם

בריאות אושר אהבה

מאי נכדתי האהובה

נישאת היום לבן זוגה עזרא

מזל טוב לירדן ושחר ולדרור
מזל טוב לי - סבתא שושנה
ולכל המשפחה שלי.

יצחק רבין לא נשכח ולא נסלח

השבוע התקיים הטקס הממלכתי שציין את יום השנה להירצחו של ראש הממשלה יצחק רבין בידי יגאל עמיר. לזכרו, הנאום האחרון:

יצחק רבין - הנאום האחרון

"תרשו לי לומר, שאני גם מתרגש. אני רוצה להודות לכל אחת ואחד מכם, שהתייצב כאן כנגד האלימות ובעד השלום. הממשלה הזו, שיש לי זכות לעמוד בראשה, יחד עם חברי שמעון פרס, החליטה לתת הזדמנות לשלום, לשלום שיפתור את מרבית בעיות מדינת ישראל. הייתי איש צבא 72 שנים. נלחמתי כל עוד לא היה סיכוי לשלום. אני מאמין שיש סיכוי לשלום, סיכוי גדול וחייבים לנצל אותו למען אלה שעומדים פה, למען אלה שאינם עומדים פה, והם רבים בעם.

תמיד האמנתי שמרבית העם רוצה בשלום, מוכן ליטול סיכון לשלום. ואתם כאן, בהתייצבותכם בעצרת הזו, מוכיחים עם רבים אחרים, שלא הגיעו לכאן, שהעם באמת רוצה בשלום ומתנגד לאלימות. אלימות היא כרסום יסוד הדמוקרטיה הישראלית. יש לגנות אותה, להוקיע אותה, לבודד אותה. זו לא דרכה של מדינת ישראל. יש דמוקרטיה, יכולות להיות מחלוקות, אך הכרעה תהיה בבחירות דמוקרטיות, כפי שהיו ב-29' ונתנו לנו את המנדט לעשות את מה שאנו עושים ולהמשיך בכך.

אני רוצה לומר, שאני גאה בכך שהופיעו ויופיעו כאן נציגי המדינות שאנו חיים אתן בשלום: מצרים, ירדן ומרוקו, שפתחה לנו את הדרך לשלום. אני רוצה להודות מפה לנשיא מצרים, למלך ירדן, למלך מרוקו, שהם מופיעים כאן ומביעים את שותפותם אתנו בצעידה לשלום, אבל מעל לכל - עם ישראל בשלוש השנים ויותר של קיום הממשלה הזו הוכיח, שניתן להגיע לשלום; שהשלום נותן פתח לכלכלה וחברה מתקדמת; שהשלום הוא באמת לא רק בתפילות. הוא קודם כל בתפילות, אבל הוא שאיפת העם היהודי. שאיפה אמיתית לשלום.

יש אויבים לשלום, המנסים לפגוע בנו במטרה לטרפד את השלום. אני רוצה לומר, בלי כחל ושרק: מצאנו שותף לשלום גם בין הפלשתינאים - את אש"ף שהיה אויב והפסיק טרור. בלי שותפים לשלום אין שלום.

נתבע ממנו למלא את חלקו בשלום, כשם שאנו נמלא את חלקנו בשלום, כדי לפתור את המרכיב המסובך, הארוך, הטעון רגשות יותר מכל, בכל הסכסוך הערבי הישראלי: הפלשתינאי-ישראלי.

זה כרוך בקשיים, גם במכאובים. אין דרך לישראל בלי מכאובים. עדיפה דרך השלום מאשר דרך המלחמה. אומר לכם את זאת מי שהיה איש צבא ושר ביטחון, ורואה את כאבי המשפחות של חיילי צה"ל. למענם, למען בנינו ונכדינו, במקרה שלי, אני רוצה שהממשלה הזאת תמצה כל שמץ, כל אפשרות, לקדם ולהגיע לשלום כולל. גם עם סוריה תהיה אפשרות להגיע לשלום. עצרת זו חייבת לשדר לציבור הישראלי, לציבור היהודי בעולם, לרבים רבים בעולם הערבי ובעולם החיצוני, שעם ישראל רוצה בשלום, תומך בשלום - ועל כך תודה רבה לכם" **יצחק רבין, עצרת השלום תל אביב, 4.11.95, י"א חשון, התשנ"ו**

השבוע התבשרנו שהתחדשו המאמצים לנסות לגלות מה עלה בגורלו של הנווט השבוי רון ארד. גם אותו לא נשכח, לא ננוח ולא נשקוט עד שנגלה מה עלה בגורלו.

פינת השיר השבועי

לסיום חשבתי על שיר אהבה אחד של אברהם בן יצחק.
זה איננו שיר אהבה שגרתי. בעיקר משום שכל מה שאברהם בן יצחק כתב איננו שגרתי.
המילים שאברהם בן יצחק כותב אינן מילים כמו שאנחנו מדברים אותן. אברהם בן יצחק מלטש כל מילה עד שהיא מבהיקה כיהלום, ואז הוא לוקח את המילים ומכשף אותן, ונוגע באמצעותן בתהומות גדולים ועמוקים של הנפש.
ואתה עומד נפעם מול יופיו של השיר הניברא אליך בשלמותו החידתית מתוך החושך, והנפש הומה תימהון גדול והשתאות לאין קץ כאשר "רוח ערב יגע בנו והמה כעל כינורות שחורים."

כְּנֻטוֹת הַיּוֹם | אַבְרָהָם בן־יִצְחָק

בְּשִׁקְעַ מְדוּרוֹת־חַיֵּינוּ הָאֲדָמוֹת
נָסִיר מַעַל מִצְחָנוּ זֶר־הַחֲגִיגוֹת
פְּרוּעֵ־הָעֵלִים וְהַשּׁוֹשְׁנִים הַנוֹשְׁרוֹת,
וְאַחַר דּוֹמֵם נֶרֶד אֶל הַנְּהָרוֹת.

וְכֻנְטוֹת הַיּוֹם נַעֲמֵד עַל שְׁפָתָם
בְּעֵינִים תְּרוֹת אַחֲרֵי מְרוּצָתָם –
הַעֲזוּבִים וְהַגָּאִים לְאִין קֶצֶה בְּבִדְיוֹתָם.

וּלְשִׁטָּף אָדָם־הַעֲרָבִים
נִפְעָמִים נִרְאָה, וְהִנֵּה פְּרָחִים בָּאִים,
פְּרָחִים לְבָנִים
נִשְׂאִים בִּיקָר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם –
מִשּׁוּלֵי גֶן מְאֹשֶׁר נִגְרְפוּ
בְּשִׁחוּק בְּצִהָרִים.

וְיִדְעֵנוּ: לְעֵינֵינוּ עָבְרוּ נְעוּרֵינוּ.
וּבְהָעֶרֶב זָכָרָם בְּנִפְשָׁנוּ
יֵט, יַחֲשִׁיךְ צֶל יְגוֹן־עֲרֵבוֹת עַל רִאשֵׁינוּ.
וְאוֹלָם מִמַּעַל יִדְרֶךְ פּוֹכֵב אַחֵר פּוֹכֵב עַל־פְּנֵי הָרִים,
וְיִקְדָּשׁ לִילָה גְדוֹל וְזָר עֲלֵינוּ,
וְרוּח־עֶרֶב יִגַּע בָּנוּ וְהִמָּה כְּעַל כְּנוֹרוֹת שְׁחוּרִים.

שבת שלום

22.10	סול פנינה איילון
24.10	נעמי פורסטר
	עמית צ'רטוף
25.10	הדס ליכטנשטיין פורת
26.10	רותם נויפלד
27.10	לילה הארט
	נועם חגולי
28.1.0	ירין שטיינר
	ניתאי גודמן

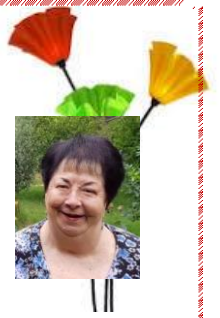

אתם לא מגיבים....

מי היו גיבורי השנה שלכם?

כאן המקום לציין.

כתבו אליי. אימרו לי, פרסמו. כאן.

משולחן העורכת / שושנה שרקי

מלון אורחים / רומי - (משורר סופי בן המאה ה-13)

הוויה אנושית זו היא מלון אורחים
 בכל בוקר מגיע אורח חדש.
 שמחה, דיכאון, רוע-לב,
 מודעות רגעית מגיעה
 כאורחת בלתי צפויה.
 קבל את פניהם וארח את כולם!
 אפילו אם הם המון של תוגות,
 השוטפות באלימות את ביתך
 עדיין, נהג בכל אורח בכבוד.
 אולי הוא מפנה אצלך מקום
 ומרוקנות אותו מרהיטיו,
 לשמחה חדשה.
 המחשבה הקודרת, הבושה, הרשעות,
 פגוש אותם בפתח בצחוק,
 והזמן אותם פנימה.
 הוקר תודה לכל הבאים,
 כי כל אחד מהם נשלח
 כמדריך מהעולם שמעבר.

(תרגמה סמדר יהודה)

